

Да ли се плаћа порез на поклон на износ разлике између номиналне вредности главнице добијеног кредита и њеног стварно плаћеног износа на име отплате конкретног кредита (који је мањи у односу на номиналну вредност – с обзиром да је уговором о кредиту дата могућност примаоцу кредита да отплати мањи износ по том основу уколико кредитор изврши откуп обвезница које је емитовао ради обезбеђења средстава за одобрени кредит по цени нижој од њихове номиналне вредности)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-03-00190/2008-04 од 27.3.2009. год.)

Према одредби члана 14. став 3. Закона о порезима на имовину ("Сл. гласник РС", бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица (члан 14. став 4. Закона).

По мишљењу Министарства финансија, под изразом "поклон" не подразумева се само типичан уговор о поклону на основу кога једна уговорна страна бестеретно преноси другој страни какву ствар или право, већ и свако располагање којим је на рачун поклонопримца умањена имовина поклонодавца (нпр. одрицање од права у корист поклонопримца, опрост, односно умањење дуга ...). Према томе, уколико је имовина којом се, у конкретном случају, располаже предмет опорезивања према члану 14. Закона, порез на поклон се плаћа.

У том смислу, Министарство финансија сматра да позитивна разлика између средстава која резидент Републике Србије прими по основу уговора о кредиту са правним лицем из иностранства – кредитором и износа средстава који је том кредитору исплатио на име враћања конкретног кредита (који је мањи од номиналног износа добијеног кредита), има карактер поклона на који се порез на поклон плаћа (ако се на стицање новца по том основу не плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност).

Сагласно одредбама члана 39. став 2. Закона и члана 54. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл. гласник РС", бр. 80/02 ... и 20/09), утврђивање пореза на наслеђе и поклон је делатност Пореске управе, односно пореског обвезника, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе.

Дакле, у надлежности је пореског органа да у поступку утврђивања пореза у сваком конкретном случају, на основу чињеничног стања, утврди да ли постоји пореска обавеза на поклон по основу наведеног уговора о кредиту.